

Î N C H E I E R E

17 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadî
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Carolina Rusu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Carolinei Rusu împotriva Societății Comerciale „Amen-Ver” Societatea pe Acțiuni cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Carolina Robu și menținută hotărârea Judecătoriei Hîncești din 20 octombrie 2014, prin care acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată,

c o n s t a t ă:

La 07 octombrie 2014, Robu Carolina a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Armen-Ver” SA cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 10 iunie 2014, în urma examinării apartamentelor nr. 7, 14 și 15 situate în or. Hîncești, str. T. Ciorbă 14, Hîncești, comisa în componența viceprimarului or. Hîncești - Ion Ciubuc, arhitectului-șef - Gh. Petrov și a inginerului SC „Armen-Ver” SA - Gh. Croitoru au întocmit procesul-verbal de ieșire la fața locului și examinare, la cererea Nataliei Gîncu pe cazul inundării apartamentului, însă, nefiind de acord cu procesul-verbal menționat, la 29 iulie 2014, l-a contestat acest act administrativ.

Indică că prin răspunsul nr. 595 din 11 august 2014, Primăria or. Hîncești a informat-o despre faptul că cererea sa prealabilă a fost expediată spre reexaminare după competență la „SC Armen-Ver” SA și anume specialistului care a examinat apartamentele menționate.

Menționează că SC „Amen-Ver” SA împreună cu inginerul său Gh. Croitorul erau obligați, conform art. 12 alin. (1) din Legea cu privire la petiționare, să examineze petiția, inclusiv cererea prealabilă, în termenii stabilit de lege, să asigure restabilirea drepturilor lezate și recuperarea, în condițiile legii, a prejudiciului cauzat, cât și să asigure examinarea deciziilor adoptate în urma examinării petițiilor.

Susține că până în prezent, nu a primit nici un răspuns, ne fiind efectuată nici o reexaminare și a apartamentelor menționate.

Solicită anularea procesului-verbal de ieșire la fața locului și examinare din 10 iunie 2014 și încasarea de la SC „Armen-Ver” SA în beneficiul său prejudiciului moral prevăzut de lege.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești din 20 octombrie 2014, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2015, a fost respins apelul declarat de către Carolina Robu și menținută hotărârea primei instanțe.

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile art. 2, art. 3 alin.(1), (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, care reglementează obiectul acțiunii în contenciosul administrativ și care indică că obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; b) subdiviziunile autorităților publice; c) funcționarii din structurile specificate la lit.a) și b). Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța a reținut că procesul-verbal de ieșire la fața locului și examinare din 10 iunie 2014, întocmit de o comisie constituită în cadrul Primăriei or. Hîncești nu constituie un act administrativ care produce efecte juridice, acest fiind un act preparatoriu, legalitatea căruia nu poate fi controlată de sine stătător pe calea contenciosului-administrativ, ci doar odată cu actul administrativ la baza căruia a stat actul sau operațiunea administrativă, prin urmare, poate fi definit ca act administrativ doar actul emis de către o autoritate publică în baza și în vederea exercitării legii pentru nașterea, modificarea sau stingerea unor raporturi juridice de drept administrativ.

La 23 aprilie 2015, Carolina Robu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu remiterea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiată și emisă cu aplicare eronată a normelor de drept material și procedural.

Susține că instanța de apel la emiterea deciziei nu a luat în considerație că Primăria or. Hîncești a remis petiția sa spre reexaminarea către intimat, fapt confirmat prin emiterea ulterioară a unui alt proces-verbal.

Menționează că sunt declarative și afirmațiile intimatului precum că nu a recepționat nici o petiție de la Primăriei or. Hîncești, deoarece, prin actul nr. 5495 din 11 august 2014, se confirmă recepționarea acesteia.

Consideră că prima instanță la emiterea hotărârii eronat i-a respins cererea sa privind atragerea în proces a Primăriei or. Hîncești, cât și a membrilor comisiilor de examinare, astfel, încălcând prevederile art. 67 alin.(3) din Cod civil, deoarece, atragerea lor în proces ar fi confirmat faptul expedierii-recepționării petiției nr. 595 din 11 august 2014.

La 19 mai 2015, SC „Amen-Ver” SA a depus referința la recursul declarat, în care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia și a solicitat respingerea lui ca fiind inadmisibil. Indică intimatul că Curtea de Apel Chișinău în decizia din 05 februarie 2015, a dat o apreciere corectă circumstanțelor de fapt ale cauzei în raport cu normele de drept aplicate, pe când argumentele recurentului sunt declarative.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Carolina Robu către este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Carolina Robu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Carolina Robu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Carolina Robu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Carolina Robu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva